

Усе це — застереження від Бога про те, що необхідно повернутися до божественних норм поведінки. Але якщо нація не повернеться до Господа, кожен суд може бути посиленним, доки нація

ЧОМУ Я?

ЧОМУ Я НЕ ПОМЕР? ДЛЯ ЧОГО Я ЖИВУ? ЯК Я ВИЖИВ? ЩО БУЛО БИ, ЯКБИ Я ВЧИНИВ ПО ІНАКШОМУ?

Ці запитання можуть бути відповіддю потерпілого на подію, під час якої хтось інший зазнав втрати, а той, хто пережив, ні. Можливо, він пережив загибель людей на війні, видужав від смертельної хвороби чи пандемії COVID-19, уникнув авіакатастрофи, яка забрала життя інших, уникнув поранень під час масової стрілянини в школі чи церкві, пережив автомобільну аварію в у якій загинув друг чи кохана людина, пройшов через стихійне лихо, як-от ураган, повінь чи пожежа, не постраждавши, або не загинув під час терористичної атаки, як, наприклад, у Всесвітньому торговому центрі в Нью-Йорку, США, 9/11/2001.

Коли людина проходить подібний досвід фізично неушкодженою, а інші страждають, вмирають, травмуються чи зазнають значних втрат, постійно виникає одне питання: чому я? Загальною реакцією є відчуття відповідальності за те, що трапилось, виникають питання: «Чи міг я щось змінити і запобігти цій катастрофі?», «Якби я щось зробив, можливо усе б вийшло інакше?». У людей мимоволі виникають такі думки. Людина може помітити, що у неї з'являються спогади або кошмари, її поглинають думки про те, що трапилось, постійні думки про те, що вона зробила недостатньо, людина стає дратівливою або злою, і їй важко пережити те, що сталося. Ось кілька реальних прикладів.

Приклад #1: Початкова школа Робба, Увальд, Техас. У 2022 році учень-підліток зайшов до школи з рушницею та застрелив дев'ятнадцять учнів четвертого класу та двох вчителів. Четверокласник був знайдений неушкодженим у класі, але того вечора був стурбований багатьма запитаннями: «Чому він так з нами зробив? Ми хороші діти. Ми нічого поганого не зробили» Чому мої друзі загинули, а я ні?».

Приклад #2: Російське вторгнення у 2022 році в Бучу, Україна. Розруха, заподіяна Бучі, була лише верхівкою айсберга. У багатьох селах Київської, Чернігівської та Сумської областей загарбники російської армії робили те, чого місцеві жителі не бачили навіть під час нацистської окупації 80 років тому – «жінка з чоловіком повернулися додому після втечі, через кілька днів після Російського вторгнення в Україну. Вони побачили, що їхній будинок розгромлений і пограбований російськими солдатами. Вони багато курили, тушили сигарети на столі. Скрізь алкоголь. Порожні пляшки в коридорі, під речами» – розповіло подружжя. «Вони тут жили, як хотіли. Аби ж ми могли щось зробити». Пара також знайшла мертвого чоловіка на задньому дворі, застреленого в потилицю зі зв'язаними за спиною руками та спущеними штанами. І у них виникали запитання: «чому нам вдалося уникнути вбивства? Хоча наш будинок і був зруйнований, чому він не був зруйнований, як сусідні будинки?»

Приклад №3. Ще одна жінка та її сини залишалися в Бучі кілька тижнів після початку вторгнення, але коли зникла електрика і вода, стало зрозуміло, що їм потрібно їхати. Вони вирішили, що вона з двома синами буде тікати пішки, прямуючи до сусіднього передмістя Ірпінь. Вони просувалися бічними дорогами, щоб уникнути російських солдатів, але коли вони звернули на одну вулицю, родина була приголомшена, побачивши мертві тіла, розкидані по дорозі, включно з бездиханим чоловіком, що лежав під велосипедом. Вони втекли й вижили, але доля мертвого чоловіка, якого вони бачили під велосипедом під час втечі, все ще переслідує її. «Мені здається, що я і мої сини могли б опинитися на тому ж місці, що й людина, яка загинула», — сказала вона. «Я відчуваю біль і смуток усіх цих втрачених людей».

Приклад №4: «Я був солдатом у війні між Вірменією та Азербайджаном у 2020 році. У нашому підрозділі було понад 200 чоловік, але лише 20 із 200 вижили в боях. Один із тих, хто вижив, був сином пастора; він запитав: «Чому я? Чому я теж не помер?»

Приклад №5, серійний вбивця, який того ж тижня вбив чотирьох невинних жертв, тримав мене під прицілом, пограбував і бив пістолетом. Я переконав себе, що я не гідний того, щоб вижити, і одна з убитих ним жертв принесла б землі більше добра, тому що я не мав нічого цінного, що можна б було запропонувати. Мій розум постійно мучило питання «чому я, а не хтось із них?»

Приклад № 6, коли мені було тринадцять років, я потрапив у автомобільну аварію зі своїм найкращим другом, який загинув у результаті аварії. Тепер я запитую себе: «Чому я теж не помер? Чому я вижив? Чому я?»

Приклад №7, мій батько мав багато проблем зі здоров'ям і під час пандемії Covid у 2020 році; мама віддала його в будинок престарілих. Він помирав і був дуже схвильований розлукою з родиною. Я хотів повернути його додому, але мама боялася Covid-19 і не дозволяла. Я намагався привести його до себе додому, але мама теж не дала мені цього зробити. Він помер у лікарні, а нас нікого не було поруч. Через обмеження лікарні через пандемію Covid-19 нас не пустили. Тепер я відчуваю, що зробив не все, що міг. «Чому я не наполіг на тому, щоб його відпустили до мене? Чому я не зробив більше?»

Приклад №8, мій син і його найкращий друг потрапили в автомобільну аварію. За кермом був мій син. Мій син вижив, але його найкращий друг помер. Через п'ять років мій син покінчив життя самогубством, через передозування наркотиків. Тепер я розумію, що він мав на увазі, коли сказав: «Я б хотів, щоб це був я, а не він, чому це був не я?»

Приклад №9: «Мені поставили діагноз рак 4 стадії. Мені прописали два види хіміотерапії. Я пережила рік лікування, але тепер відчуваю себе дуже винною, тому що скаржилася на втрату волосся, в той час коли стільки інших пацієнтів клініки втратили життя. Що зі мною? Я не придатна для життя».

РІЗНІ ІСТОРІЇ, РІЗНІ ВІДПОВІДІ.

У той час як деякі люди намагалися втішити тих, хто вижив, кажучи на кшталт «Вам так пощастило» або «Це доля!» ті, хто вижив, знають, що це було не щастя чи доля. Вони знають, що сталося диво. Вони зіткнулися віч-на-віч зі смертю чи жахливою втратою, і був БОГ, могутніший за вдачу, сильніший за долю, більший за смерть, Який дає захист і силу безпорадним і спрямовує втрачених і збентежених. Там був всемогутній, сильний Бог, який робив неможливе і рятував їх. Люблячий Бог захищав їх, проводячи через страх. Святий Бог був там і схилився, щоб допомогти Своєму негідному і безпорадному творінню. Не дивно, що псалмоспівець Давид написав: *«Що таке людина, що Ти пам'ятаєш про неї?»* а ті, хто вижив, запитують: «Боже, чому я?».

Подібно до того, як у постраждалих можуть виникати різні питання стосовно свого виживання, для різних ситуацій можуть бути різні відповіді. Деякі постраждали можуть питати: «Чому я?» тому що вони були врятовані святим Богом, і вони знають, що не мають стосунків з Ним. Вони знають, що не були хорошою людиною або не жили життям, гідним порятунку. «Чому Бог врятував когось недостойного, такого негідного грішника, як я?» На це питання є відповідь:

Бог у Своїй благодаті дав вам час, перш ніж ви особисто постанете перед Ним. Ніхто не може знати, скільки часу Він дав вам. Те, що Він врятував вас учора, не означає, що ви безсмертні. Ніхто не знає, що буде завтра. Коли настане ваш час стати перед Богом, Він хоче, щоб ви мали з Ним добрі стосунки. Як же ж можна це зробити? Ви не можете, але Бог може. Подібно до того, як Він врятував вас у вашій безнадійній ситуації, Він відкрив для вас шлях до особистих стосунків з Ним. Він може простити всі ваші гріхи і дати вам вічне життя як подарунок. У Бога є план спасіння таких грішників, як ви.

«Бо так полюбив Бог світ, що дав Сина Свого Єдинородного, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16). Ісус, Син Божий, Який був абсолютно безгрішним, прийшов у світ, щоб спасти грішників. **«Усі ми заблукали, як вівці, ми звернули**

кожен на свою дорогу, і Господь (Бог Отець) поклав на Нього (Ісуса) провину всіх нас (Ісаія 53:6). Він тілом Своїм Сам підніс гріхи наші на дерево. (1 Петра 2:24) означає, що коли Ісус помирав на хресті, Бог поклав на Ісуса всі ваші гріхи, і Ісус заплатив за кожен ваш гріх, а також за гріхи всього людського роду. Тепер, коли покарання за ваші гріхи сплачено, Бог безкоштовно пропонує вам дар прощення ваших гріхів і вічне життя для кожного, хто повірить в Господа, Ісуса Христа, **«віруй в Господа, Ісуса Христа, і будеш спасений»**. . (Дії 16:31). Коли ви вірите в те, що Ісус спасе вас від ваших гріхів, у ту саму мить ви стаєте дитиною Бога. **«Бо ви всі сині Божі через віру в Христа Ісуса!» (Галатам 3:26)**. Коли прийде ваш час перейти з цього життя в присутність Бога, ви зможете стояти перед Ним у впевненості, що ваші гріхи прощені, що Бог є вашим Батьком, і що ви перейшли від смерті до життя з Богом назавжди. Незалежно від того, який час дав вам Бог зараз, це ваш другий шанс бути по-справжньому пов'язаним з Ним. Але будьте обережні, іншого шансу для вас може й не бути.

ФАЛЬШИВА МОРАЛЬНІСТЬ.

Інші можуть запитувати: «Чому я?» тому що, переживаючи терор, вони відкрили своє справжнє я. Вони завжди вважали себе дуже обдарованими, високоінтелектуальними та здатними вирішувати всі проблеми, дуже шанованою моральною людиною та лідером, який може впоратися з будь-якою проблемою. Але коли прийшов їхній жах, вони виявилися безпорадними зупинити терор або навіть врятувати власне життя. Замість того, щоб поводитися як моральна людина, вони не допомагали іншим, хто загинув. Можливо, вони навіть втекли, зіштовхнувши інших зі шляху, покинувши когось або своїми діями спричинивши смерть інших. Їхня нечиста совість змусила б їх запитати: «Що зі мною? Якби тільки я мав.....? Чому я не зробив.....? Я злякався, втік і залишив їх безпорадними. Я причина їхньої смерті». Тепер ви повинні визнати, що все ваше життя було брехнею, і ви просто безнадійні, безпорадні грішники. Можливо, Бог уберіг вас від фізичної смерті, щоб навчити, що вам потрібен Спаситель не лише для вашого фізичного життя на землі, але й для вічного життя. Добрим і злим людям потрібен спаситель. **«Бо благодаттю ви спасенні через віру, і це не від вас. Божий дар, не від діл, щоб ніхто не хвалився» (Ефесян 2:8)**. Так само, як ви були безпорадні, щоб врятувати себе від загибелі в жаху, ви безпорадні, щоб врятувати себе від вічної загибелі. Ви повинні прийняти Божий дар прощення гріхів і вічне життя через віру в Господа Ісуса Христа.

АМОРАЛЬНІ ВІРУЮЧІ.

Деякі люди, які вижили, можуть запитати: «Чому я». Багато років тому я повірив, що Ісус врятував мене від гріха і дав мені вічне життя, і я став дитиною Бога, але я не жив як дитина Бога. Я жив для свого щастя і відвернувся від Бога. Я руйнував свій розум і тіло наркотиками, жив безладним життям, брехав, крав, обманював. Це зіткнення зі смертю було тривожним дзвіночком від Бога. Я повинен був померти. Я не заслуговую на життя.

Бог у Своїй милості дав вам ще один шанс. Він дозволив вам пройти через цей небезпечний для життя досвід, щоб нагадати вам, що Він все ще з вами і знає про вас усе. У Псалмі 138:2 сказано: **«Ти знаєш моє сидання та вставання вставання; думку мою розуміє здалека. вр.4: бо ще слова нема на моїм язиці, а вже, Господи, знаєш Ти все! вр.7: Куди я від Духа Твого піду... вр.8: Якщо я на небо зійду, - то Ти там, або постелюся в шеолі – ось Ти. вр.11 Коли б я сказав: «Тільки темрява вкриє мене, і ніч світло для мене», вр.12 то, мене не закриє від Тебе і темрява, і ніч буде світити, як день, і темнота - як світло!**

Бог дуже добре знає, що ви робите, і Він хоче, щоб ви були слухняні Слову Божому і спілкувалися з Ним. **«Чим додержити юнак у чистоті свою стежку? Як держатиметься Твоїх слів! Я в серці своїм заховав Твоє слово, щоб мені не грішити проти Тебе (Псалом 118:9, 11)**. Наш грішний спосіб життя відділяє нас від Бога. **«Коли б беззаконня я бачив у серці своїм, то Господь не почує би мене» (Псалом 66:18)**. Але Бог хоче мати спілкування з вами. **«Коли ми свої гріхи визнаємо, то Він вірний та праведний, щоб гріхи нам простити, та очистити нас від неправди всілякої» (1 Івана 1:9)**. Коли ми визнаємо свої гріхи, тоді Бог прощає наші гріхи і

очищає нас від усякої неправди. Тоді, маючи прощення наших гріхів, ми можемо мати спілкування з нашим Батьком, і Він почує наші молитви та відповідь на них: **«Коли ж ходимо у світлі, як Сам Він у світлі, то маємо спільність один з одним, і кров Ісуса Христа, Його Сина, очищує нас від усякого гріха» (1 Івана 1:7)**. Якщо ми відмовляємося слухатися Його і живемо егоїстично в гріху, Бог може відкликати Свою милість і забрати Свою грішну дитину з цього світу.

У Своєму милосерді Він дав вам ще один шанс жити в покорі Слову Божому, але якщо ви не прислухаєтеся до Його пробуджувального заклику, наступного разу ви можете й не вижити. Чому одні віруючі живуть, а інші помирають? Одна з причин, чому Бог іноді може принести горе і навіть смерть у життя людини, полягає в тому, що вони відмовляються слухатися Його. Під час причастя Павло попереджає коринфських віруючих про їхні гріховні дії. **«Через це поміж вами багато недужих і хворих, і багато хто заснули (буквально, померли)» (1 Коринтянам 11:30)**, тобто через свій гріх багато хто був слабким. Деякі мали сильнішу дисципліну і були хворі, а багато, хто не хотів виправлятися, отримали більший ступінь дисципліни, і померли.

Коли хтось живе грішним життям і відмовляється вчитися або виконувати Боже Слово, Бог може дозволити їм жити грішним життям і пожинати наслідки своїх дій **«А що вони не вважали за потрібне мати Бога в пізнанні, видав їх Бог на розум перевернений, - щоб чинили непристойне» (Римлянам 1:28)**. І іноді Бог просто вилучає цю людину з цього життя. Якщо людина не навчиться жити за Словом Божим, то вона буде вчитися на своєму досвіді, який може бути страшним учителем або вчитися від Божої дисципліни. Поки віруючі живі, вони мають ще один шанс повернутися до Бога. Ті, хто не повернеться до Бога, можуть зазнати найвищої божественної дисципліни смерті. Бог хоче, щоб усі люди вибрали життя. **«Хто та людина, що хоче життя, що любить дні довгі, щоб бачити добро? Свого язика бережи від лихого, а уста свої – від говорення підступу. Відступися від злого і добре чини, миру шукай і женися за ним. Очі Господні на праведних, уші ж Його – на їхній зойк, Господнє лице – на злочинців, щоб винищити їхню пам'ять з землі.» (Псалом 33:13-17)**.

РОЗЧАРОВАНІ ВІРУЮЧІ.

Інші, хто вижив можуть сказати. «Я повірив у Господа Ісуса Христа, і Він був моїм захисником і благодаттю все моє життя. Я був готовий піти, якщо Він покличе мене додому на небеса. Я не боявся смерті, але вижив. Я був готовий піти, щоб бути з моїм Господом, але я вижив. Я був готовий, Чому я? Чому Він не взяв мене додому?»

Віруючий, який вижив, не тільки був готовий зустріти свого Господа, а й дуже сподівався повернутися додому. Павло пише в **2 Коринтян 5:6-9: «Отож, будши відважні постійно, та заючи, що мавши дім у тілі, ми не перебуваємо у домі Господньому, бо ходимо вірою, а не видінням, ми ж відважні, і бажаємо краще покинути дім тіла і мати дім у Господа. Тому йми й пильнуємо, - чи зостаємося в домі тіла, чи виходимо з дому, - бути Йому любими»**.

Але ви не померли, і хоча ви й хотіли бути з Господом, у Нього були інші плани щодо вас. Свого часу Він дасть вам бажання вашого серця і покличе вас додому, але до того часу у Нього є інші плани на ваше життя. Оскільки ви пройшли через ці обставини життя та смерті, ви можете молитися за інших, хто потрапив у біду. У **2 Коринтян 1:8-10** Павло заявляє про важливість людей, які моляться у важкі часи, **«.....бо надміру й над силу були ми обтяжені, так що ми не надіялися навіть жити. Та самі ми в собі мали присуд на смерть, щоб нам не покладати надії на себе, а на Бога, що воскресує мертвих, що від смерті такої нас визволив і визволяє, і на Нього й покладаємось, що й ще визволить Він»**.

Хоча багато з тих, хто вижив, можуть запитувати: «Чому я», можливо, вони вижили тому, що хтось молився за них. Є багато розповідей про людей, які мали глибоке бажання помолитися за когось без будь-якої відомої причини, щоб потім почути, що саме в той час ця людина була в біді. Бог відповідає на молитви Своїх вірних дітей.

Ще одна причина, чому ви пережили небезпечний для життя досвід, полягає в тому, щоб ви могли втішити інших. **«Благословенний Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, Отець милосердя і Бог потіхи всілякої, що у всякій скорботі Він нас потішає, щоб змогли потішати й ми тих, що у всякій скорботі знаходяться, тією потіхою, якою потішує Бог нас самих» (2 Коринтян 1:3).** Пройшовши цей досвід, ви можете бути свідком іншим, що ніщо не може відлучити нас від любові Бога. **«Бо я пересвідчився, що ні смерть, ні життя, ні ангели, ні влади, ні теперішнє, ні майбутнє, ні сили, ні вишина, ні глибина, ані інше яке створіння не зможе відлучити нас від любові Божої, яка в Христі Ісусі, Господі нашим».** (Римлянам 8:38-39).

Інша причина вашого виживання полягає в тому, щоб принести Богу славу. **«Тіштесь з того, засмучені трохи тепер, якщо треба, всілякими випробуваннями, щоб досвідчення вашої віри було дорого цінніше за золото, яке гине, хоч і огнем випробовується, на похвалу, і честь, і славу при зявленні Ісуса Христа. Ви Його любите, не убачивши, і віруєте в Нього, хоч тепер не бачите, а вірувавши, радієте невимовною й славною радістю».** 1 Петра 1:6-8

Тому що зло і сатана існують у світі.

Втішаємо чи страждаємо, відчуваємо мир чи горе, радість чи біль, любимо чи ненавидимо, добро чи зло, Бог чи сатана – багато разів ми можемо вибирати, якими будуть обставини нашого життя. Ми знаємо, що зло існує у світі. Навіть із самого початку ми бачимо, як Сатана в Едемському саду обманює Єву, ставлячи під сумнів Боже слово: **«Чи правда сказав Бог? Ти точно НЕ помреш».** Його успішна спокуса принесла у світ гріх, біль і навіть смерть.

У книзі Буття 4 Бог розмовляє з Каїном: **«І сказав Господь Каїну: «Чого ти розгнівався, і чого похилилось обличчя твоє? Отож, клли ти добре робитимеш, то підіймеш обличчя своє, а коли недобре, то в дверях гріх підстерігає. І до тебе його пожадання, а ти мусиш над ним панувати».** Каїн не впорався з цим, і він убив свого брата і був відділений від своєї сім'ї. Ісус попередив апостола Петра, **«і промовив Господь: «Симоне, Симоне, – ось сатана жадав вас, щоб вас пересіяти мов ту пшеницю», Луки 22:31.** Петро провалив випробування, коли Ісуса катували, Петро тричі зрікся Господа.

Усіх віруючих попереджають про небезпеку, яку становить для нас сатана: **«Будьте тверезі, пильуйте! Ваш супротивник – диявол – ходить, ричучи, як лев, щ шукає, пожерти кого.»** 1 Петра 5:8. Хоча ми нескінченно нижчі за мудрість і силу Сатани, Бог захистить Своїх дітей. Псалом 96:10 **«Хто Господа любить, - ненавидьте зло! Хто рятує душі святих Своїх, Той визволить їх із руки несправедливих».** Псалом 121:7-8 **«Господь стерегтиме тебе від усякого зла, стерегтиме Він душу твою. Господь стерегтиме твій вихід та вхід відтепер аж навіки».** Ці обіцянки лише для людини, яка повірила в Ісуса Христа, яка любить Господа і слухняна Слову Божому. Ось список віршів про те, як подолати зло; 1 Івана 4:4, Ефесянам 4:27, Ефесянам 6:11-13, 1 Коринтянам 2:11, Филип'янам 4:13, 1 Солунянам 5:22.

Частина Божого плану.

Бог не гарантує, що віруючі ніколи не постраждають. Насправді ми знаємо, що страждання можуть бути частиною Божого плану для віруючих, щоб вони могли привести віруючого до зрілості та принести славу Богу. Римлянам 8:16-18: **«Сам цей Дух свідчить разом із духом нашим, що ми – діти Божі. А коли діти, то й спадкоємці, спадкоємці ж Божі, а співспадкоємці Христові, коли тільки разом із ним ми терпимо, щоб разом із Ним і прославитись. Бо я думаю, що страждання теперішнього часу нічого не варті супроти тієї слави, що має з'явиться в нас».** **«Бо теперішнє легке наше горе достачає для нас у безмірнім багатстві славу вічної ваги»** 2 Коринтян 4:17.

ОСУДЖЕННЯ НАЦІЇ.

Коли зло поступово стає домінуючим у нації, гнів Божий може обернутися на суд над цими націями, спричинивши лиха. Якщо люди не відвернуться від своїх злих шляхів, Бог може принести хвороби, пандемію, економічну депресію, голод, насильство, тероризм – вбивства, зґвалтування, геноцид, стихійні лиха – повінь, урагани, землетруси, вулкани, війни – вторгнення інших країн, втрату свободи – рабство. не буде знищена.

У ці лихі дні навіть віруючі також можуть постраждати і померти. Адже вони є частиною цієї нації. Навіть Божі люди можуть постраждати через те, що вони є членами бунтівного суспільства. Біблійні приклади можна знайти в Першій книзі Царів, коли пророк Ілля проголосив вирок північному царству Ізраїлю, проти нечестивого царя Ахаза та Єзавелі. Він пророкував про посуху і відсутність дощів протягом багатьох років. Бог висушив землю, і Ілля теж розділив цей вирок; але Бог подбав про нього і послав його до струмка, де круки приносили йому їжу. Однак навіть струмок пересох, оскільки суд тривав. Потім Бог подбав про пророка, пославши його до вдови, яка, з Божої ласки, змогла годувати його і надала йому місце для проживання, поки посуха не закінчилася.

Коли Ізраїль відвернувся від Бога, поклонився Ваалу і приносив своїх дітей у жертву Ваалу, Бог виніс вирок над цим народом. Єрусалим був зруйнований разом з Храмом. Багато людей, які залишилися в місті, були вбиті мечем, голодом чи хворобою, а багатьох було схоплено та відправлено до Вавилону як раби. Були ті, хто вижив, і в їхньому полоні Бог запропонував захист: **«не бійся, з тобою бо Я, і не озирайся, бо я Бог твій! Зміцню Я тебе і тобі поможу, і правицею правди Своєї тебе Я підтримаю» Ісаї 41:10.**

ЗМІНИТИ.

Як вижиші, ви пережили якесь лихо, ви зазнали втрати. Ви втратили когось, кого любили, чи втратили дім чи майно? Ви втратили здоров'я, руку, чи ногу, чи око? Ви втратили віру, свободу, душевний спокій? Друзі та знайомі можуть намагатися втішити або допомогти вам, кажучи на кшталт «Все буде добре» або «Тепер ти в безпеці, з тобою все гаразд». Але ти не в порядку і у тебе вже не буде знову все добре, як було раніше!

Що ти збираєшся робити?

Нисхідна спіраль: **«Буває, дорога людині здається простою, та кінець її – стежка до смерті», Приповіді 14:12**

Катастрофа, через яку ви пройшли, вже змінила вас, але ви змушені вносити інші зміни у своє життя, і, можливо, ви боретеся з депресією. Ви вийшли зі своєї зони комфорту і не знаєте, що робити, тому ви не хочете нічого робити, і ви боретеся з думкою, що все буде інакше. Ви повинні зробити вибір. Якщо ви відмовляєтеся вносити зміни, ви можете потрапити в низхідну спіраль, яка посилить ваш біль і депресію. Якщо ви дозволите собі поринути у свій страх чи біль, то вас ще глибше затягне депресія, яка призведе до руйнівних змін у житті та шкідливих звичок. Деякі люди ізолюють себе від родини та друзів, які, як вони бояться, не зрозуміють їх. Потім самотність затягує їх глибше в низхідну спіраль. Деякі люди намагаються заглушити свій смуток, вживаючи алкоголь або наркотики, щоб притупити свій біль. Потім вони втрачають здатність функціонувати в житті, уникаючи будь-якої соціальної діяльності і можуть втратити роботу. З кожним неправильним рішенням вони все глибше занурюються в низхідну спіраль, і чим глибше вони занурюються, тим важче стає звідти вибратися. Зрештою, життя, яке йде по нисхідній спіралі, призведе до депресії, самотності, порожнечі, поганого здоров'я, смерті або самогубства.

НОВА НОРМА.

Ви пережили катастрофу, і вона вже змінила вас. Ви вижили, і тепер, оскільки все не повернеться до того, як було, вам потрібно внести зміни та знайти новий нормальний спосіб життя.

Крок перший: змініть своє ставлення та те, як ви думаєте про Бога. **Ісаія 55:8-9** *«Бо ваші думки – не Мої думки, а дороги Мої – то не ваші дороги, говорить Господь. Бо наскільки небо вище за землю, наскільки вищі дороги Мої за ваші дороги, а думки Мої – за ваші думки».*

Що стало причиною вашого виживання? Це було особисте чи Бог дав вам більше часу, щоб стати дитиною Бога через віру в нашого Господа Ісуса Христа? **«Бо ви всі сини Божі через віру в Христа Ісуса!»** Галатам 3:26.

Чи Бог показав тобі, що незалежно від того, добрий ти чи поганий, ти потребуєш Спасителя? **«Бо спасені ви благодаттю через віру, а це не від вас, то дар Божий, не від діл, щоб ніхто не хвалився»** (Ефесеям 2:8-9).

Чи Бог, дав вам як віруючому другий шанс прожити життя в покорі Слову Божому? **«Чим додержити юнак у чистоті свою стежку? Як держатиметься Твоїх слів!... Я в серці своїм заховав Твоє слово, щоб мені не грішити проти Тебе** (Псалом 118:9, 11).

Чи Бог показав вам як віруючій людині, що в Нього все ще є план для вашого життя? **2 Коринтян 5:9** *«Тому ми й пильнеємо... буит Йому любим».* Перший крок — мати правильні стосунки з Богом в продовж всього свого життя: **«Свого тягара поклади ти на Господа, - і тебе Він підтримає, Він ніколи не дасть захитатися праведному»** (Псалом 54:23). **«Того дня коли страї огортає мене, я надію на Тебе кладу»** (Псалом 55:4). **«Шукав я був Господа, - і Він озвався до мене, і від усіх небезпек мене визволив»** (Псалом 33:5). **«Зо мною Господь – не боюся нікого, що зробить людина мені?»** (Псалом 117:5). **«Ні про що не турбуйтеся, а в усьому нехай виявляються Богові ваші бажання молитвою й проханням з подякою. І мир Божий, що вищий від усякого розуму, хай береже серця ваші та ваші думки у Христі Ісусі»** (Філіп'ян 4:6-7).

Крок другий: змініть своє мислення. **«І не стосуйтеся до віку цього, але перемініться відновою вашого розуму, щоб пізнати вам, що тоє воля Божа, - добро, приємність та досконалість».** (Римлянам 12:2).

Ви можете відновити свій розум, замінивши тривожні думки обіцянками з Біблії: **«що тільки правдиве, що тільки чесне, що тільки праведне, що тільки чисте, що тільки любе, що тільки гідне хвали, коли яка чеснота, коли яка похвала, - думайте про це!»** (Філіп'янам 4:8).

Коли у вашому розум виникає страшна або тривожна думка, не зосереджуйтеся на ній, замість цього замініть її хорошою думкою. Коли ви прокинетесь від кошмару, прочитайте або процитуйте обітницю зі Слова Божого, і мир Божий утішить вас. Ви не можете просто звільнити свій розум і змусити тривожні думки зникнути; ви повинні замінити їх хорошими думками.

Крок третій, моліться. **«Безперестанку моліться»** (1 Солунянам 5:17). Навіщо молитися? Бо без Божої допомоги ми не маємо сил подолати зло. Він пообіцяв почути наші молитви та відповісти на них у скрутний час. **«Ні про що не турбуйтеся, а в усьому нехай виявляються Богові ваші бажання молитвою й проханням з подякою»** (Філіп'янам 4:6). **«Господи, вислухай молитву мою, і благання моє нехай дійде до Тебе! Не ховай від мене обличчя Свого, а в день не долі моєї – схили Своє ухо до мене, в день благання озвися небавом до мене!»** (Псалом 101:2-3). **«До молитви забутих звернеться Він, і молитви їхньої не осоромить»** (Псалми 101:18). **«як він Мене кликатиме, то йому відповім, Я з ним буду в не долі, врятую його та прославлю його»** (Псалом 91:15).

Крок четвертий. Не ізолюйтеся. Знайдіть церкву, яка навчає Біблії, і відвідуйте її регулярно, щоб вивчати Боже Слово. Подружіться з віруючими людьми, які будуть підбадьорювати вас і молитися разом з вами. Поговоріть про свої страхи та проблеми з кимось, кому можете впевнено довіряти.

Крок п'ятий: їжте здорову їжу та регулярно спить.

Крок шостий. Будьте зайняті. Займіться цікавою справою або хобі. Спілкуйтеся, цікавтеся та допомагайте іншим людям. Тримайте свій розум активним, займаючись діяльністю, яка принесе користь вам і іншим.

Крок сьомий. Будьте відкритими до нових вражень і уникайте місць і речей, які повертають вас у депресію.

Псалом 1:

1 Блажен муж, що за радою нечестивих не ходить, і не стоїть на дорозі грішних, і не сидить на сидінні злоріків; 2 та в Законі Господнім його насолода, і про Закон Його вдень та вночі він розмірковує. 3 І він буде, як дерево, над водним потоком посаджене, що родить свій плід своєчасно, і що листя невяне його, - все, що він чинить, - щаститься йому! 4 Не так ті безбожні, - вони як полова, що вітер її розвіває! 5 Ось тому то не встоять безбожні на суді, ані грішники у зборі праведних, - 6 дорогу бо праведних знає Господь, а дорога безбожних згине!

Нехай книга цього Закону не відійде від уст твоїх, але будеш роздумувати про неї вдень та вночі, щоб додержувати чинити все, що написано в ній, бо тоді зробиш щасливими дороги свої, і тоді буде щастити тобі. (Ісуса Навина 1:8).

Нехай Господь поблагословить тебе і нехай він тебе стереже! Нехай Господь засяє на тебе лицем Своім, і нехай буде милостивим до тебе! Нехай Господь зверне на тебе лице Своє, і хай дасть тобі мир (Числа 6:24-26).